

בעניין תשובה
Are We Moving On?

אלול תשע"ד

—๑๘๙—
ר' שְׁנִי
 שָׂהוֹא סָר
 אַרְבָּעִים.

געל וכו' בין
תפניו

—◇◇—
עוזי רשי
ש��ושר"א
דישקושר"א].
הזהיר חפר.

לט"ג נומר
מסוכן נסונ מוחס
יעירות רוחה
הנ"ז מס' 1

וכי : להקה אין לא לכה לא ומייננו אמרו לכב אל ארבעים וחמשו (ט) ואמדנו שאן יכול לכב אל ארבעים פטור אמרו לכב שמונה עשרה וחמשו ואמרו לכב שיכל לכב ארבעים פטור אמר רב שש לא קשיא יהא דאמרו לויי ה' הא דאמרו למדר ולוי מא אורה : מותני יער בעירה שיש בה שעוי לאוין אמרו ואמד אחד לכה לפטור ואם לאו לכה ומחרפה וחזרה לכה : ג' והתניא אין אמרין אומד אחד לשני לאוין אמר רב שש לא קשיא יהא דאמרו לארבעים וחמשה הא דאמרו לארבעים ותרתי : מותני י' כיצד מלךין אותו כופת שחי ידו על העמור הילך והילך והזון הנקמת *אווח' בכגדיין אם נקיעו נקרעו ואם נפרטו נפרטו עד שווא מגלה את לבו והאנן נתונה מהארתו חזן הנקמת עומד עלייך ורצעה בידו של עגל נטול(ט) אחד לשנים ושנים לארכבה ושתי רצעות של *חומר עילות ויורדות בה יידה טפה וזרחה טפה וראשה מגעת על פ' ברימו ומכה אווח' שליש מלפינו ושתי יירות מלארתו י' ואינו מכבה אותו לא עומד ולא יושב אלא מותה שנאמר "והיפלו השופט" זומכה מכבה בידו אחת בכללי כהו י' הוקודא קורא אם לא תשמוד לעשות ונוי והפלאה' את מבוקך ואתת מכות ונוי וחוור לתחלת המקרא [ט] שמרתם את דברי הברית הזאת ונוי וחוותם "הוא רחום יכפר עון ונוי" וחוור לתחלת המקרא י' ואם 'מת תחת ידו פטור - והopsis לו עוד רצעה אחת ומת הרי וזה נלה על ידו י' נתקלקל בין בריעי בין ברים פטור רביה הודה אומר האיש בריעי והאשה ברים : ג'

כדיי נצע

תגוזות רג'ר"א

בן העוזר לח הלוות קידושין

רנסן בית שמואל

ל' ר' מוטען: (מג) דבר התלוּי בוג ואפְּרִילוּ בהלְכוֹת החג וכ' ו' ס' מקומות קני כמו גם צע"מ צולמי ס' כט' דף קי"ד וכנ"מ פימן קל"ז' תלמיד נמנום למד יודע לאחסין כלל תלמיד נמנם עיין מוקפות מעינות הרהרה. עי' נלי"ז ס' פ"ט פלוגמן צלענו וולין פג'ילא פליז' ציז' ו' ול' (ט) מקודמת) ט' (טול נמס קל"ט) ואם אמר ע"מ שאני תנאה עדריך להיות יודע ל��ורות המשנה וספרא וספריו בז' על מנת שאני זו תלמיד כל ששואלים אותו דבר אחד בתלמידו ואומרו נג' מב') ואפְּרִילוּ (טז) בהלכות הל' החג של תלמידים אותו ברכים מדברים הקלים סמור לחג כדי שיהיו כל העם בקיאים בהם: בח' ט"ע'ם נד שאני למ' חכם כל ששואלים אותו דבר חכמה י"ד היננו (מג) דבר התלוּי בסברא בכל מקום למ' ואומרה:

בפט' י"מ שאני גבור כל שחכיריו מתיראים ממנו מפני גבורתו:

ל' צ"ע'ם (טו) שאני עשיר כל שבני עירו מכבדים אותו מפני זו עשרו:

לא (טז) שאני ח' צדיק אפְּרִילוּ רשות גמור הרי זו מקודשת מג') מספק נה' שמא (מד') הרהרה ט' תשובה מ' י' בלבו:

לב' י"מ שני רשות אפְּרִילוּ צדיק גמור הרי זו מקודשת מספק שמא "הרהרה ע"א בלבו:

ובכן כרך י"מ שאני בושם ונמצא בושם ובורוסקי (פי' וולין א' שם יו"סף ושמעון הרי זו מקודשת אבל אם אמר לה שמו יו"סף ושמעון שאיני אלא בן עיר ונמצא בן עיר ובן ונמצא בושם ובורוסקי אינה מקודשת:

דר הוא או היה י"ז ע"פ שהזרו בתוך כדי דבר אין ז' (מה) והרי היה מא' מקודשת:

ו-ז' כ"ב י"ט יונתן מכובד בסיס קדושון מדרנן:

ק' תולדה. וב' בגב סלה"ג מדריך
אין טומם, וממכתה סנה דק ק"ד ע"ה.
כך אין תלמידי תלמיד. מי' טומן מעין
הפליל ליטו לדברי מורה תלמיד דבנאי
סלה"ג בסימן מקודמתם צודאי. ורכ

לע' מקודשת. לעומתם צדוקים תלמידי מלמד מכהנים: לע' החג. צדוק למתן הוי ממקומם כלנה. וכדעתם כי קדושים ומיין כדאי': לע' חכם. מנהיגם טהיר יודע' וזהם כי מקטעם מיין כדאי': לע' ואולם מקומותיו או חמיליאן למקומורה כ"כ למתחבר מכלום קדשי

קכ"ש ונתבאר לעיל ס"ס י"ז וביטול התנאי דהנתני היה לטובתו של בעל גנין שאין עליה מומין עי"כ סגי בביטולו לחור וכן אם התנאי לטובתו האשנה סגי בביטול האשנה לחוד ובשניות אם המבטל מגדה ברכਮול פון גולד פשטו:

בדינס חומתו מפי נטרכו וכן ימין למדינתו ע"כlein לפיקל
יע' עשר כ"ז. גבליון צ"ע דאגהון רע"ק שחיר ו'ג' נ"ג'
דרכם מילוי מני י"ל לדין כמי שערר כ"כ מכך:
מיינו נמנעו ממן י"ל חוק פיקלו מה שפקית כבבם מהי
אי' כמ"ג סק"ג סכמתן לדבורי ה"ב ק"ה קשו מוכלה קו' ע"ק'

התקנות תשבחה
ומן למן מילוט מוחוק נושא נושא נושא עד צ'ק'ן
ממסים וכ' כל ג'ל'ג' ג'ל'ג': (טוו) ע"ש ע"ש
עין נסחאות מן גבירותים קרי ג'ר' ס' ק'ם
(טוו) ובittel החגאי. עכ' ס' ק'ק' נ'ז' א'ת'ם
מה זמוהל טמ'ג' כ' ועין נספ' ק'ו'ת האמת
ולכן רסוקה לי לאו סטאטה נומס אטואו
ק'ו'זוןן ממסים ג'י מפי ק'ו'נו מדאין נומס
ו' ז' וודר כי ג'ג' ק'ו'ל'ל' לי ד'וי ק'א'ס'ה
עו נסאי ולמען נלמא' וולדא' מו' מטאל
בלס ק'ו'ז'ן ספק כוא' לי'ס ממרוכס' ז'ון' ג'

כרי ומי רשי' שבסנה סתם הילינו ג' בחופה וביה אל דפסיד' ה'א הטעם בין של האCID בשעת בכישת התאניג מהל התאניג לגמורי ואך כהנוכה יש שה לא טעמא כלדי דלא מוחל התאניג אבל הביאה הא לאטם קושר'ם במוריהם שכן אמר כי רשותה תחבה אין לה וזה חלוקין בין צד' משפט מוחלה למסקנת שמות אין כי אבל רשותה שם בדריה לא כרי פירש'ם ר'ידי' דס' משות מוחלה ואיך' אב' בכינסה לחופת לבר לאטם משות אין כי וודיקא בכל' כבב' כבב' כבב' כבב' פולו לפס'י קרי לה דרא' מונגי' והיא נכסה כרי עתוי' שם וכן פירש' הרובכים וכמ'ש על מהטה ובבעל סתם או בס' כרי דמסקנת דלא אכבי' אלט משות מוחלה כמו'ש הרין ועתוי' עדי' א' דיה דדר' ברכ' עתוי' דדר' תעל' לא. ואז' והי' סיד' כלוי' פגינו בו לירט' כרי אבל הרובכים לא רצה' בודה ואם סיד' צול' ורשותה קונה המשיל' סיד' סימן צווי' ועכ' ציל' ומוחלה לעלום לאטם אבל הרושב'א' חלוק עלי' והבאנו מומי' והרין' כי' דמתילה לא עתני אליא דמתילה מסון שיל' הרין' כאלו הקובל'ן ופירש' דרבי אב' בכיר' רשי' דאר' לפס'י מיר' בעכל' ולה' טעמא דרב' כרי כו'ין של האCID מחל'י בעכל'

בר ופי' שדי' רם' יש' שנגנה סתם ייינון
בשבוע נסח השגיא מחל התאניג לגמורי ואך
היא לא לטס קידושין גומרים אונט אוד כיר אל-א-
משום אין כי אבל תוספת שר בראה לא כרי
לכדר אלא משום אין כי דורך בבל כל-בבל
וכן פירש הרמב"ם וכמו' ש' למטה ובכלל סתם
גענות עדי' ר' דידי דרבינו ר' עוזר' סודיה
לא רצה והם גם טלית הולחו איננו קונה כמו
עלוי והבאי מהים והרין ומלה מליחת
ופירש דרבי אבבי כפ"ר ר' שדי' דאך לאט' מי'
בל במקומות מחולוק מוראי לולין בתהיריה
קומותם כדברי היחיד וכן אם פלייגי זה או מ'
כבריאות או מ' האבאי הדר' אהי' והאי' ממש' ש'
ספר פארו והלטאות דאל כחרואש ע"ש:
''' מפשש כר: (ב) ספק כר' מסקן
בר. מ"ש בכחותה ע"ג א' לא תימא כר
היה לא מוט ובורנו זיקע פרש' כר, ותנוי'
עוצב' ג' ר' שט' ע"ג ב' אמר רבה מחולקת כר
ולhalb כמותה צענאל אדרם המקש ומש
גענות' שם. ליקוט: שם ע"ג א' אמר בכבי'

ורדי' כר' רוא' ש שם ו��ה' הדם בא חילוקת אמורא
 כמו' בכמה מקומות ופושט הוא והוא איןחו מORITY בהרב
 ה' צחיר וזה אמר רבנן ובמהמתן לא כל פירשן לא שמי^(ב)
 והיכים תנאי נגין אבל כר' פירש דאם כר' ר' ר' ואקי
 ר' ואפי' בבלתא ר' ר' עות' שבכת קיד' ר' ר' ואקי
 והרבנים והודא' ש כמו' ש טמא כר' וכיך הר'': פ"ד) המקרא
 אחול' אהיליה והוינו בכל מקומות שם שם השם והש' ותנוי' ש'
 שם ע"ז ר' ר' דרבנן הכל כר' קייל' כר' וח' לפיקין כ
 ופיש' הר' ר' והוינו לאחור מן כל אלחר לא. כ' והוינו
 כי וכען ר' אף לאחור וכרכ' ש' נהנה נ'ב' א' נמנ' וגמור

אותות רעך'א

כדי דברו וכו'. נ"ג כמה דעת פ"ז דף ק' מילויים בה שיטות' בתרבושם זריזותיהם ורבץ
הנורא והנורא והנורא וכו' מילויים בה שיטות' בתרבושם זריזותיהם ורבץ

סעיף לד המקדש את האשה וכורע עפ" שחוורו בתה
צאי ונברע לו לו רב"ג מ"מ הוה ברא בזורה מלה מזוז נרנ"ב

ח' נ' ז'

נשא, מצוה שסד, רידוי על החטא

ויקיינט. בכפוף לכך ממה פטעים שמיינו מכך
ובכן גם נפ"ג ס"ב, ומה קיל' שמתכוונה
למהותם כמשמעותו ולומר מעניינה היה לנו גמאל
משמעותו ייחד, ווגדל זה אין שמשמעותו מועלם
כלל, ומגדיר היל' נולדה דטלן לנולד
מקלון וזה שוטטו וגוי. וחיי מניין,
ודוחה סימן מנות עטקה, והס נל' עטה כן
למשמעותם צפוי ודוחה בוגר הנעטה, וכך נפכ'
בקרכרה גנאל.

הנ' למם לדלאס קומטקה מטבוחה על עטקה
עכדר מלון, צודליך שם ש' ניל' קומטקה
כפיו הוא כן סול' עטקה עטקה, ומלי' ג'י' ג'י'
נקה' מניה, מ' ת' נאל' מה'יך עטקה זו
דיז'ו, על כן הוא טטקה מטבוחה על ג'יל' ג'יל'
ויז'ו ל' כ' מגנעל' עטקה עטקה, ה'ל' ג'אל' כר'קן
הייט' יכול לטול' ידי' כפלה מטה'חות עטקה
טנטער' [טנטה] נט' איז'ק'יס' נטקה זו, ומלי'
נקה' מניה מ'ה'ום נטקה נטלה' לו' מ'ה'ום
נטקה זו, ואין' נט' יוז' מון' אקלין ווועגן
כל' מ'ה'ום עטקה. נט' ג'נטה' מטבוחה על ג'נטעל'
מיטה' לו' נט' וכדורמה, פט'ק'ר ג'ט' נט' קומטקה
מ'ה'ום עטקה זו מ'ה'ום נט' נט' נט' גאנ'ג
קומטקה ג'נטה' מטבוחה מל'לה'. וגס' הש' נט' גאנ'
קומטקה ג'נטה' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו'
ולג' קומטקה ג'נטה' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו'
לט' קומטקה ג'נטה' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו'
מל'לה' טטה' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו' דל'ו'
לט' ג'נטה' מטבוחה וויל' מטבוחה נט' ג'נטה' מטבוחה
לט' ג'נטה' מטבוחה וויל' מטבוחה נט' ג'נטה' מטבוחה
ה'ן קומטקה ג'נטה' מטבוחה וויל' מטבוחה נט' ג'נטה' מטבוחה
על' קומטקה, ואין' עלי' טטקה עטקה על' עטקה זו
ה'ן קומטקה ג'נטה' מטבוחה וויל' ג'נטה' מטבוחה
ה'ן קומטקה ג'נטה' מטבוחה עטקה עטקה, ה'ל' ג'אל' כר'קן
טפל' ג'נטה' מטבוחה ג'נטה' מטבוחה מל'לה' דוק'ל'
ו' ג'ע' הש' קומטקה ג'נטה' מטבוחה מל'לה' דוק'ל'

ככל, נו נרלה פשטו.
כין שטחן לפלג קון ים, ווינו תלוי

לען יהוד עבד נבגד נספה, ומולע נפקה מניין מה
עבד מלכיה, נלמה מה זה מהו, דlus עבד
עבד נספה זו, וגנוזה מושפה ממכפר לו
כך תומר לך פלי שטונך מסקפה דויד, ו
למי מקיים השפחה, כמה גניזת מה זה אין לנו
נו בעבד מאזווה כלל על השפחה כל מפלין
קיס שטונך על סמפלין ולמי על מזווה, מה
כלנו וזה מילן מטה כלל מאזווה, מה' כ' מה
כך תומר לאבד נבגד נספה דויד, רק לנו קיסים,
וניש מזור מהמיינם, וזה פשטן.

שש סקמ"ר פשייט ליה וזכין שהסכים ברעוטו להסביר נקרא צדיק. ברכירויות ומיתות בז' בון שוזי בן שנגן, מיד כשרחיה תשובה הר' הוא בגדודו נזכר בלא שצירף לעצמו את עצמו ולסגור גותה דמיון להחכמתו לא יתאפשר שברב עשה, והוא היה לדבר דאמ' רוק אהייש מושך על מנת שאני דמיון, ואעיפ' דיעזען כביה דרשע גמור, אפיל' נגער מאה' אירדרה תשובה מקודשת מה הרהר תשובה, ואעיפ' שעדרין לא עשה שם דין.

ההשוויה
ו' יהודיו סמיכר לאתומות עטס דכלון לינס סקונא, רק יהודיו צפה, גנולות הקכט
סיל לדס מומנטס מסטעלן גיריך לאטודות צפי, כל מזוז טזס אטוליא
דיביטור כגן קריילם מען וויאס. וכן נורה מלען קמיללום צפפי וווען
נולדער יי', פ' אטיליך פרג סטמבר, ודיין סיימ' חומר אטען קחדו ערן
טאנס יעכלל כי מאנלן קב' קאנן לילך כי.

הוּא יְהוָה שֶׁיֹּאמֶר הָאָדָם בַּעֲתַת הַשׁוֹבֵת אָנָּה הַשְׁמָה
חַטָּאתִי עֲוֹתִי וְפִשְׁעָתִי כִּי וְכֵן, כְּלָמָר שִׁזְכָּר
הַחֲטָאת שָׁעַתָּה בְּפִירּוֹשׁ בְּפִיוֹ, וַיְקַשֵּׁר כְּפָרָה עַלְיוֹ
וְיַאֲרֵד בְּדָבָר כְּפִי מָה שִׁיחָה צָחוֹת לְשׁוֹנוֹ.

ואמרו זכורותם לברכה שאפילו החטא
שחייבת התורה קרבן עליהם אריך האדם אל
הוידיוט עם הקרבן, ועל זה נאמר [במדבר ה, ו]
דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו
מכל חטא האדם למעל מעל בה' ולאשמה
הנפש ההיא והתוודו את חטאתם אשר עשו.
וזאמר במקילתא [ספריו וזטא כא] לפ' שנאמר
[ויקרא ה, ה] והתוודה אשר חטא, יתודה על
חטא שחתא, עלייה, על חטא שהיא קיימת
לא משנחתה, כלומר بعد שבחת הקרבן
חיה ולא משנחתה. ועוד אמרו שם, למדנו
חויב הוידיוט למطمא מקדש וקדשו, מנין אתה
מרבה שאור כל המצוות, כלומר שהמקרה הזה
בא בפרשת ויקרא במטמא מקדש וקדשו, מנין
אתה מרבה שאור כל המצוות, דכתיב דבר אל

א. חן הוא בכחכת כתוי, ובכלי עיפוי משיכן רבעו בסוף מזוזה זו עשו, וכחיה בבחים ובדיו וכתי אחרים: פשעתו ותוית. ב. מושתת באור לו ליה בבחים אף, והוא שדיין בדור פלוקן ימי יהודת בן בבא, יומא טמא עייר, שרך פרוטר החטא, וכן מבראות דעתו לקלם בו רבי קפקח הרומי ביב' גיאן.

לפי מה שפיר כמו כמו שיתנו נק"ז.

ובכן נכללה בקדוטין מ"ט ע"ג דחס

קידש על מנת שאות נידך, מפלו
ברכה מזבב נלען, כדי למסונת כל גן מה
ס"ה ע"כ נמנעה, מנימה ווּמָס ווּמְלָא
[פסנאי], ומוקמם מזבב לילך טום גן
עכ"ל. מצלר דוח צמחי קרכן גני לעמו
סמודה נפיו. עיין כיריות ו' ע"ה כת"ב
צעין, נורה ג"כ דבניך טום מזבב גן
דע"כ מטלות ווּמָסנותlein מכלין גן
ונו', נורה בדבניך פה מליין לדכמג' ווּמָסנותlein
פיריכ מגנן ווּמָס דליהא מכפלת גן מזבב
ונו' ווּמָס מזבב דוידיו סול עט מזבב
דוידיו זבריס דויק, וכטורה לדכמג' ווּמָס
כל פיטס מוכן לדמונת נמיין, על כן פיריכ
ווכי. ולן מהתיין אין ווּמָס נגדל לדכמג'
דויקן דוידי פה, דסיה רק מזוה נומפם
בקבב טולבה מה' ג

אך כר' מ' כתן פ"ה ס' מ' מוטר ל'קד' מ' וו' לפניו, כל יוזה בו' כשייעת' מ' וגוי' ו' ויד' דברים, ודר' ו' מה' מ' עתה' ק' כו'lein ממכפל' נכס' עד' ציינ' מ' פ' ו' מ' צפ' ו' גם' ו' דב' דנ'יס'. וכן' כמ' ג'ע'ו', כל' מ' מ' צפ' ו' גם' ו' דב' דנ'יס'. וכן' כמ' ג'ע'ו', כל' מ' מ' צפ' ו' גם' ו' דב' דנ'יס'.

א) בקירת ספר כתוב: אע"ג דמשהה רשותה לבו נקרא צדיק גמור, אפילו ה' לא היה התשובה מצאה בפני עצמה אלא עם הירידיו שהוא גמר התשובה.

ג) בספר החינוך כאן מביא מסכת שמחות וдолלה שאינו יכול להתמודד בפיו
ב) וכן מכוון בשער השוכה שער רכיבי אות ב'.

מזהה בלבו.
ד) עין מלפניו את ל"ב שצין ורבינו לבית שמואל הא"ע סי' ל"ח סקנ"ה, שהביא מהר"ז פולוגטה אם מני הרהור תושבה בגזע קודם שהחומר הגוייל. ובחליקת מחלוקת

יום הכפורים פרק שמיני יומא

טפורה הש"ס

הכי גרם בספרי משה אמר יכתוב בתהם כי כל מקום שנכתב מימיomo סס למכתבים זומן מוגבָּה: **שתי נשים.**
 ססתמי זו לא למלוקות ק' כור בדורותנו ממו
 במדרגת תרבותית גבוהה (טראפְּזָה) ממן
 במדרגת על שמשנו נון מהמוריסים ר' ר' נמי
 יכתוב קוווטני צלול ילמודן ר' ר' נמי
 קלקליטי כמותם: פיו שבעית. טמייס
 צלע ניטול כל גרכן ורומחן מלך
 והימה צפם סאלן נס נס נס נס (וילט)
 (ט) נס נס נס נס נס נס נס נס
 אות החרנפְּזָן. אין כתובים ממרלון
 עטמן קדושים טם טם מילר גמנסין
 מזוזה לפתקנות מימי מילול האבס צאנז
 מדס למלין ממצעין שטנובין טעל
 סטולן קידן ועוד כבצען עלי פולונינע
 נבי מדס נזרנישס מה טעלין לו
 וכותם: שנאנדר ובושב צדיק מצדקן.
 טיפסה דקלעה ונמתי מכתולן פסיינו ר' ר'
 ממליח נלו' מנטן גלייל נלן דאכטן זל
 ודעתו ר' ר' מנטן: מהווחטן. לטענין
 (ט) טענין זל: [ג].

הגהות רב"מ

בצבי יי' הוּא נִפְקֵד לְדִינָה כְּבָשָׂר
לְאַמְרָן כְּנֶגֶד בְּזִבְחָה תּוֹרָה אוֹרֶה הַשְּׁלָמָה

(6) אמר ר' יוחנן גROLAH תשובה שדרודה את לא תעשה שבתורה שנאמר (7) לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מארתו והזיהה לאיש אחר הרישוב אליה עוד הלא חנוך תחפּן הארץ הריה ואת נזית רעים רכבים ושוב אל נאם ה' אמר יונתן גROLAH תשובה (8) שמקובכת) את הגולה שנאמר (9) ובא לזמן גובל ולשבוי פשע בעקב מה טעם ובא לומר גובל מושום דשבי פשע בעקב אמר ריש לקיים גROLAH תשובה שודונות נעשות לו בשגנות שנאמר (10) שובוה ישראל עד ה' אלהקי כי כשלת בעוקך הא עון מoid הוא וכא קרי לה מכשול איini והאמר ריש לקיים גROLAH תשובה שודונות נעשות לו כוכיות שנאמר (11) ובשוב ריש מרשותו ועשה משפט וצדקה עליהם (12) היה לא קשיא כאן מאהבה כאן מיראה אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן גROLAH תשובה שמארכת (13) שנותיו של אדם שנאמר (14) ובשוב ריש מרשותו (15) היה אמר ר' יצחק אמר במערבא ממשימה דרבבה בר Mori בא ורואה

ממלוכס: אָרְבָּא מִשְׁׂכָנָם
שָׁבָא דָּבָר עֲבוֹרָה לֵיד (*). סְכַנְכָל
בָּס כָּכָר: בָּאוֹתָה אַשָּׁה בָּאוֹתָה מִקּוֹם.
שְׁבָדֶר סָס (*) קָנְעִילָס וְחוֹרָה לְרָק
מִזְרָח אַדוֹמָה מִלְּאָמָר וְלִלְלָה
כָּכָר יְלָוִי מִגְּבָר וְחוֹמָר לְרָה
פְּלָנוּמִים וְחוֹמָם מִקּוֹס וְחוֹמָר פְּרָט שָׁוָם
קוֹס נְסָה מִשְׁׂעָנִים כָּכָר: כְּפָרִי
חוֹתָה. אַלְמָן מִגְּבָר עֲוֹנוֹ: בְּחוֹתָה
מִפְּרוֹדָם. טֻוָּז נָזָהָר וְמִכְּיָחָס וְלָל
יְכָפָר צָו: בְּחוֹתָה שָׁאָרָן מִפְּרוֹדָם.
לְלָגָל גְּלָמָדָן וְכָבֵד קָסָס הָרָא אַלְלָה
מִס זְהָלָט מִטוֹמָן בְּפְלָסְטִין מִיעַט
כָּנְדָס כְּמִיס קָה: עֲבוֹרָת שְׁבָי אַדָּם
חַבְירָו. יְגָלָל נְלִיכָס צִיכְקָאָס מִמְנוֹ
סְמִילָמָלָן לוֹ: וְחוֹתָהוּ נְגַדְלָה תְּמוּדָה.
לוֹיִן קְבוּרָה כְּפָתָה לְיַהְוֵה וְהָרָה כָּהָן מִמְלָא
כְּלִילָה סָוִה נְגַדְלָה מְוֻמָּד: אַזְרִיךְ לְפָרָט
אַתְּ הַחוֹתָה. כְּסָטוֹן מִמְוֹדָה וְחוֹמָר
מִטְלָי סְמִינָה: בְּדָרָן נְאָזָן.
לְלָגָל הַכְּרִיכָה בְּסָמָן לְלָגָל מִמְנָטוֹ וְלִמְרָא
מִסְמָה גְּנָמָה לְסָס מְאָל^(*) גְּלָדָס שְׁסִיס
לְלָגָל מִמְלָאָן וְמִתְקָדָס וְמוֹלָה לְ
לִים צָל דִּינְרִין גְּזָוָלוֹ וְחוֹצְבִּין כְּפָתָה

תוספות רשיינים

ואזריך נפרט את
ההבטה, ומי' ק' מוקן
בנטם בל' צדוק כופיטס
לע' פונט סומט טולט
מונט ומכיריו: תשובה
רשיעת מוחלטין
מכובבת. ק' נחל
בנטם מג דין מ' מ' מ'
קומו יונט מל' מל' מל' מל'
ונג ז' ל' שיד נאכער
נדומינען גדרה טאנטן ק'
(ט) יונט מג' י' מ' מ' מ'
דרומין טיב טיב נאלט נאלט נאלט
קווט גוינ' אין' צון' נאלט גו'

רביינו חננאל

— என் திருத்தம் என என்று
ஒரு நிலையில் சொல்ல வேண்டும் என்று கீழெடு
ஏற்கும் போது அதை முறைப்படி வேண்டும் என்று கீழெடு

2

ו אף על פי שהחטובה וכו'. פ' קמלה דראטס הצעה (ימ) ה'ר שמלולן נר חולין מטmissה לדע' מניין נמר דין כל נור צהפלינו שמאם ממקלען צנולמר כד' הלוי' ע' וכל קרטון הלוי' וזה חמץ לדע' 'ה' נטולו' סמס נזחיז וויאד להם מהר רב נחמן חמר רבעה בר הרכוב הלן עבדת מיס אבגין ברכך יונס צהפלין:

ה עונה שני' אשרי נשוי
ג עיטה שטמיינרובה

לויימל (פ'':) שוזנשטיין
ח. הירושי שנגנו בז' וכ'ו. סס
מלג'ן למורוילס מז'ה זומר
וכוכ'ן כלט חמר נר סטמדיין קפה
קיהליגנאלט קמיה דערל צונטאלט ווועה
ימכ' לי מעטל קליט ניכר מהלען
מעטלן סקס לאכעניאס טמיינע צ'ם
יעיק ויזויעיך קמי' קוח': עבריות
שהתודה עליהם ולוי. גרייסטַל
סס (פ'':) פלונגט לדרכ' מלענאלן צן
יעקב ומון קמן וווקק קלינג'ז
לנטטען קב' וווקק [יעיינן כב': פ'':]
ט אין התשובה וכו'. מסנה סס (פ'':)
אף על פי שהחויר לו וכו'
מנס' נצעט מטט סוף פטוטל (ג'':)

בכERICA רבעית : ח הויידי שנגנו בו כל ישראל
עה עלייהן ביום הקפורים זה החור ומתודה עלייהן ביום
ט אין פשע אני אדע וחטאתי נגיד חמץ : ט
אדם למקום, כגון מי שאכל דבר אסור או בעל בעילה
רו, כגון חובל חברו או המקל את חברו או גוזל
הה שהוא חייב לו וירצחו : אעפ' שהחיזיר לו ממון

שניהם נטלו חלק בלחימה, ורבים נפלו בקרבם. מילוטם נערך בלילה, והוא נערך על ידי כוחות צבאיים אמריקאים, ששלטו על מתקני התקשורת. מילוטם נערך על ידי כוחות צבאיים אמריקאים, ששלטו על מתקני התקשורת.

ט אין התחשובה ולא יוחייב וכו'. סס (פ'): נמנתנו עכירותו
 צבון מדס למקום יוס"ל מclf עכירותו צבון מדס לנמיינו
 יוס"כlein מclf עד שילוחה למ' צבוי, ונגמרו (פ'). הל' יתקן
 כל סמקיעת למ' צבויו הפליג. נדרישת נליך לפיקו וכו'. עוד סס
 וויליך לפיקו בצלם צורות כל [צלמת] נכי מדס. עוד סס כל סמתקעך
 מנמו ממיינו אל יתקק ממנה למ' צלמה פעמים ולחס ממן מנייל עשרה
 נכי מדס וממעין על קדשו וכו'. ונמתקל כל זה נדרישת נליך נכי:

משנה למלך

ביחיד כו'. (^ט י"א ל'ון וזה קיל מקומו נקפל לדפוסם הלא סממץ ו'ל נצבר סכום 79 כ"ט ע"ג י"ב):

הגהות מימוניות

ומן מ' בק' (עמ' יז) וכן רביינו אסמאה: [ב] וכפ"ק דל"ג (ו): כמו כן מהל לומדר יטול י"י וכמווג מהל לומדר הילך נל' יטול פנים כו' ע"ק:

ע"ז מומנו, ומייק פנדער פ' גמלע דזימלע לי ר"ס ו"ל פנק קלטראיך רג זומכלע גר מונדא מוממא דלאג [מנגן], ואטל"ג"ר ג"ל [קממלע פליקט מלכלה דלאג יסודא. לדין]:

- ג. אע"פ שהחותובה ומ' געד אלין. פנק קמלה דלעך פטגה (ט):
- ה. יומן הקפורים געד בברכה ורביעית. טופ' זימלע (ט):

הנברא

ה"ת. אבל חטאנו גור והוא עיר הירושה. מלכ"ט [פ"ג]: עבירות כי חוויה ני. ע' פ"ז לוגין ס"ז מ': (פס ק"ק יט-יג).

טו לבטח מילוי נבנלים ימי מסוכס הכל נטהר ימות הנטה גראן שיקי נגנ

דעת גנויים ועומדים סם, וגם כן כטוף נכריי יוכם דקמיה רשותה היא לא לשאלה נתנה לאנו והי' מפומחה מיסס כל' קב' על פי סארון גולס כבד מגנו חלון ודחי' לדלמןין. וסודר רבינו דמען מפומחה רבכני מוקס נטוי נזירות עזין למדס למכינו, דעכדיירום עזין מדס

וטובה היא לו שלא נתנו
פשע כסוי חטאה :
והצעקה יפה לעולם, ב-
השנה ויום הכפורים ה-
מתකלת שני דרשו
בהתוותו קורב. בימה
אבל בציבור כל זמן
בלב שלם זה ענין שני

אלין: ז' יום הכהנים הוא זמן תשובה לכל מהגילתה וסליחה לישראל. לפיכך חייבין הכל לעשות הכהנים. ומוצה וידי יום הכהנים שיתחיל מערב יהינוק בטעודה קודם שיתודה. ואעפ' שהתחודה קודם ש

יום הכהנים ערבית וחוזר ומתוודה בשחרית ובמוסך מתוודה. יחד אחר תפילה ושליח צבור באמצעות תפלה אבל חטאנו וגוי, [א] והוא עיקר הוידי. [עבירות שהתרחשו הכהנים יחד ע"פ [א] שהוא עומד בתשובהו, שני התשובה ולא יום הכהנים מכפרין אלא עבירות שבין אסורה וכיוצא בהן. אבל עבירות שבין אדם [ב] לחבירו וכיוצא בהן. אין נמחל לו לעולם עד שיתון לחבירו

ו אעפ' שההתשובה והצעקה וכו'. נפלך קמל דרא"ה דג י"מ גול
 דין כל נצור טע"פ נחמתם נ��ע סנממר כת' מלענ' צכל קלטן
 חלון וגלה ומיטר לדרכו ט' נמאמה סה צימית ה' נפינ'ו צמיד חימם
 מהר רביה נר (תכל) [גנוו] לא נערלה יומס צבון ר' לא לוי'א' כ'
 ז ומצות וזרוי יה' וכו'. פלק יוז'א' כ' דג פ"י מ"ר מנות וזרע
 יוז'א' כ' עס מסיכס' חלן לממו מכמיס' ימודה קודס צילל ויטמא
 שמיל יולדע דבר קדקלת' בוטה, לך הוויל נזאי'ר' וונגענטונג צמל
 מעבר עלי'. ולכדי גולט מגרעם כל'ר' ג' ו' ז' ומפלט צמל יתנק
 בסנודאה. ולכדי' ז' ז' נט פירס כן: ואעפ' שהחותודה וכו'. כל זה בס
 נצריימל קרווב לנדון רביינו ז' :

פ"ב ו אעפ' שהתשובה והצעקה יפה לעולם בעשרה ימים
שכני ר' יה' יומן רבכופרים היא יפה ביותר כי' בר' א'

[ב] חמר כל קמדורי כו' קהילמגנו קמיס דמר סמלול כ' עד צ"מ טעניאל ויזיינט כו' (וילט פז) וכל מומראלי למלך ולו' גאנען חמר:

מִזְבֵּחַ

הPsi מופיע על קבר עד ומם שפוג וקווין סטס נומר קוון כל סכום סול' כי' [מגינה ז'] ורומי' גאנט' נעלי מקלוון ולוי' כי' קיטל נכבוז' למונ' בסס' רותם' מלי' נכטמ' וזה דבר קאוזם' [מסות ע'] וכחנא דזומן' ו'ז' ו'ג' פג' נמנגה מולה מליג' קדר' סטמלוע' וזה מפוד' פליק' נמרלה' דיזומ' (טו) ופלק' לין' טומין' (טל' לון' לילך' קראט' מנטה' מונ' וווש' כה' סכטמ' ול' ביד' וויל'

מקורות וציוניים

שׁוֹ אֲשֶׁר מִלְאָתָה נָגַן
הַיּוֹם וְהַעֲצָקָה כְּלַעֲלֵל
כְּסֵף לְעַלְמָן וּמִ
בְּחִידָה לְסִמְלָמָה
סְנָאָה מֵת טַבָּנָה מַלְאָתָה
כִּין קְוָדָס גַּדְעָן תְּמָלֵט
גַּדְעָן עַמְּרָיָה אַסְכָּרְבָּן
דָּרְבָּן וְלֹא מַלְאָתָה גַּדְעָן
מְנֻעָם סְפָוְלָעָטָה עַמְּרָיָה
וְלֹא מַמְלָאָתָה מַלְאָתָה
וְמַיְלָאָתָה כָּבֵד מַמְלָאָתָה וּזְנוּבָה
וּמַיְלָאָתָה כְּלִילָה וּמַיְלָאָתָה
מַדָּה גַּדְעָן כְּלִילָה כְּלִילָה
וּמַדָּה הַאֲמָרָה בְּמַקְלָחָתָה עַיִן
סְמִיקָּמָה דָּרְבָּן כְּלִילָה שְׁוֹנָה
שְׁוֹנָה דָּרְשָׁנָה סְמִיקָּמָה
אֲבָל בְּכָבְדָוָן וּמִי כְּלִילָה
מְלָאָתָה כְּלִילָה כְּיַיִלְלָה
מְלָאָתָה כְּלִילָה כְּיַיִלְלָה

ה". וְהוּא קָצֵן מַחְלָה
וּכְיִמְלֹךְ כָּל־עַמּוֹת כֶּפֶד
וְיוֹקָרָה כְּשֶׁיְמַלְאֵת כָּל־
צָלָל, עַיְלָה נְגַלָּה כְּסָבָר
לְפִיכָּרְבָּנָה אֲגַלָּה עַיְלָה
פְּרִיקָמָלָה עַיְלָה עַיְלָה
לְגַיְלָה צָרָה וּמַתָּה צָרָה
וְמַתָּה כְּמַלְאָה צָרָה
טְמַהּוּרָה סְלָלָה מְנוּזָה צָרָה
עַל מְנוּזָה צָרָה וְעַיְלָה
מְנֻעָן יְמַנְּהָה צָרָה דָלָה
עַגְדָּה יוֹסָעָה צָרָה כְּמַנְדָּה
בְּעַלְמָה, וְעַיְלָה צָרָה
מְרִי קָכָה, וְמְצָרָה וְיִזְרָה
וְעַיְלָה צָרָה קָרָה
וְעַיְלָה, סְמָמָה גְּמָעָה
מוֹתָרָה עַלְמָה צָרָה
חוֹזָר וְמַהְדָּה בְּלִילָה
יוֹחָיָב עַרְבִּית יוֹסָלְמָה
סְרִי צָנָגָרָה צָרָה סְרִי
בְּעַלְמָה, וְעַיְלָה צָרָה
בְּמַלְמָה, וְעַיְלָה צָרָה
סְרִי : נְמַמָּה לְמַמָּודָה
קוֹלָס פְּנִיסָה כְּדִי קָלְמָנִין
[בְּנַכְנָסָה מְגַנְגָּזָה]
וְמַהְדָּה וְעַיְלָה צָרָה
מוֹתָרָה וְעַיְלָה צָרָה
אַמְפָלָת צְנָקָם הַמְּנָה
לְחַמִּים, וְרִשְׁוָתָן צָלָל לאָ
פִּי כְּנָסָה קְמָלָה מְנָה
עַל מְמָמָה צָרָה וְעַיְלָה
ה". הַזָּהָר הַיְהוּדִי שְׁנָגָן וְעַיְלָה
עַיְלָה צָרָה כְּלָל
וְהַוּא עַירְקָה סְפָלָה
לְלִיל צָרָה דְּעַקְרָה
לְלִיל צָרָה וְזָוִי
כָּל פְּלִיטָה
סְפָלָה כְּלָבָה תְּבִרָה וְקַבְרָה
סְפָלָה נְעַמְדָה
שְׁנָנָי מְסָלָלָה כְּהָ

ה". בָּאָזִין הַתְּשׁוֹבָה וְעַיְלָה
עַיְלָה צָרָה כְּלָל גְּנָבָה
צְנָנָי הַלָּשָׂה נְמָקָם וְעַיְלָה
וְאֶלְיוֹן כְּמַכְפָּלָה לְאָלָה
וְעַיְלָה מִרְמָתָה כְּדִי
מְכָרָה יוֹסָעָה לְגַלְגָּלָה
מְמוֹנָה כְּמַכְרָה צָעָם
קָרָה חַבְלָה וְעַיְלָה
לְשָׁלָל מְמָנוֹ שִׁיחָולָה לוֹ
אוֹמָקָלָה כְּאֶת הַבְּרִירָה
עַיְלָה סְמָמָה גְּלָמִים צָרָה
סְלָל מְגַלְבָּה כְּסָבָר
אַמְדָּן רְפִילָה דְּמַשְׁעָה
סְלָל שִׁקְרָה סְמָמָה
דְּלִבְרָבָה גְּנִירָה כְּ(הַמְּהֻבָּה)

ה' ב' ת'זג' ה' כה'

תשוכתו, מכל מקום לפיה שהוא לא היה עומד, ובכל יום היה עולה מדרישה למדרגה. ונודע דברי הארץ", כי בגין עדין כל עת שמעליין למדרגה יותר גדולה מוסיפה לדוקך עלייו בחטאיו ולהענישו על כל חטא קטן. וכן הוא בעולם הזה. והוא טעם ירידה לצורך עליה המבואר בספרים, שעת שמדקדקים בו הוא עת הירידה, ועוד צריך תשובה. ועגמת נפש שיש לו מהחטאיו הוא העונש, כמו שכתנו לעיל אותן נ"ז, ועל ידי זה ייכה לעליה.

[סח] כל העבודות שבאבי הגוף והמצאות בהם הם רק להישיר הלב, והעיקר הוא הלב שם מעון הש"י. כמו שאמרו ז"ל (שיהשר ה) הקב"ה לבן של ישראל, שנאמר צור לבבי וחליqi אלהים לעולם. וכך לא יהיה זה המכון מן האדם. רק כל אלה דברים המביאים אל המכון. כמו שאמרו בזהר (ח"ב פב): על תרי"ג מצוות — תרי"ג עיטין (עצות). ועל זה אמר ואחר הרוח רعش לא ברעש ה', ואחר הרעש אש וגוו, כי כבוד ה' אינו בדבר הנרגש ומרעיש. רק בקהל דממה דקה והוא הלב שאינו נרגש לשום בריאות. ולמדו מזה בברכות (נח). למלכotta דארעא, ומאן מלכי רבנן שהם המולכים על עצם המושלים ביצרם כמו שאמרו ז"ל בבבא בתרא (עה): גם המלוכה ביצר לא ברעש רק בקהל דממה דקה. אבל מכל מקום גונדא קמייתא חלייף כי קא אוושא (ברכות שם)²⁶. כי לולי זה אי אפשר, רק מקודם צריך להיות ברעש ובתוכף נגדו, כמו שאמרו ז"ל (ברכות

מקום מעלה גדולה הוא, ולכן זכו שהמתנות שלהם נעשו ציפוי למובח. וכך נאמר למשה ואחרן הבדלו וגוו, וכן אח"כ הרומו וגוו, והקשה הרומב"ן וכי אין ביד ה' להצילים והם תוך העדה. אבל לפי שהם היו בדבר זה גודולים בעניין המסירת נפש, לכך הוצרכו להבדל לכל ילקו עמם. וכך תיכף למאמר הבדלו והרומו הרגישו בזה ויפלו על פניהם, ואמרו בזוהר דמסרו גרמייהו לימותה, רצו לעשות בזה כמעשייהם.

תורה נאמנה 234567

[טו] תפלה צריך לכל דבר אעפ"י שנגיד מהש"י, הלא תורה באליהו שאמר לו ה' הראה אל אחאב ואתנה מטר, ואעפ"כ-CN נאמר אח"כ שעלה לראש הכרמל ויגהר ארצחה וישם פניו בין ברוכיו וגוו, שהרבבה בתפלה עד שבא גשם. וחכמים דאמרו בראש השנה (טז). דגזר דין הוא בראש השנה ויום כפור לא פליגי אנשי הכנסת הגדולה שתקנו סדר תפלות בכל יום. ומה שאמרו בגמרה במאן מצלינן האידנא אקצורי ומריעי, קר' יוסי (ר'ה טז). רצונו לומר מהו שם היו מתפללין ורבבים בתפלה לקروع גור דין זהו אליבא דרי' יוסי. והוא אמר יגעיי, רוזה לומר שאמרו-CN להלכה במכoon שרצונם היה-CN, שתתפלתנו האידנא יהיה קר' יוסי, שיוציאו אף לקروع גור דין דראש השנה.

[סז] **בכל** מדרגה שהוא עולה יש לו לחזור ולשוב על חטאיו, וזה עניין וחטאתי נגיד תמיד, אעפ"י שהאמין שכבר נתקבלת

26. ברכות נח, בתרגם: רב ששת עורו היה, פעם אתחת הלכו כל העולם לקבל את פni המלך. קם רב ששת והלך עמם. שהרי מצויה לקבל פni המלך ואפיילו גוו. מצאו אותו צדוקי ואמר לו: עורו لأن אתה הולך? הרי לא תורה כלום? ענה לו רב ששת: בא וראה שادرע טוב מך מתי המלך בא. "חלייף גונדא קמייתא, כי קא אוושא אמר ליה ההוא צדוקי: אתה מלכא, אמר ליה בברשות: לא קא אתי מלכא". עבר גדור שני, וכאשר נעשה רעש אמר לו אותו צדוקי: עתה בא המלך. וואי עתה יבוא המלך. וכן היה. אמר לו חלף הגדור השלישי וכאשר נעשה שקט אמר רב ששת לצדוקי: עתה בא המלך. וכן היה. אמר לו אותו צדוקי: מה McCain ידע? ענה לו: "דמלכotta דארעא עען מלכotta דركיעא, דכתיב: צא ועמדת בהר לפני ה', והנה ה' עובר ורוח גדולה וחוזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני ה', לא ברוח ה', ואחר הרוח רעש, לא